

toldinspecteur. — Dernæst har Udvalget gjort Forsøg paa at indskrænke Embedsmændenes Antal ved under Ændringsforslagene Nr. 15 og 24, 16 og 26 og 18 og 27 at foreslaae Toldinspecteurembederne i Hjørring, Lemvig og Ringkjøbing nedlagte, og de derværende Oppebørselscontrolleurer udslettede. Ja, mine Herrer, dersom Forholdet virkelig kunde ordnes paa den Maade, som det ærede Udvalg har foreslaaet, saa erkjender jeg, at der vilde opnaaes en virkelig Besparelse derved, men det gager sandelig ikke an at stryge Oppebørselscontrolleurerne og ikke give mig den mindste Smule Hjælp istedet; thi hvorfor er denne Ændring i Lovforslaget foreslaaet med en Inspecteur og en Oppebørselscontrolleur for disse Steder? Det er, fordi samtlige disse Inspecteurer tillige have meget betydelige Kystdistricter med Udposter, som jævnlig kræve deres Nærværelse, ligesom de ogsaa ifølge Lovgivningen ere forpligtede til at være tilstede ved Strandinger, ikke blot naar en Stranding anmeldes, men ogsaa naar den strandede Masse skal sælges, og, naar de skulle fyldestgjøre denne Forpligtelse, ere de selvfølgelig nødsagede til at være borte fra det Sted, hvor deres egentlige Toldinspection er. Nu har man fundet det rigtigt — og jeg troer ikke let, at Rigtigheden skal kunne benægtes, — at man ikke gif disse Embedsmænd saa nær, at man forlangte, at de, naar de jævnlig bleve nødsagede til at være borte fra deres Toldsted og navnlig deres Kasse, hvilket de jo vilde være påfandede til, hvis de skulde være Toldforvaltere, uden videre skulde rejse bort fra deres Kasse, skjøndt de vedbleve at beholde Ansvar, og derfor har man indsat disse Oppebørselscontrolleurer, der allsaa kunne blive, hvor de ere, paa Toldstedet, der have Kassen og have Ansvar for Kassen, og tillige kunne træde op i Toldinspecteursens Fraværelse, naar han ved sine Forretninger er nødsaget til at være ude enten paa Grund af Inspicering af Posterne, eller i Aaledning af Stranding. Jeg tror saaledes, at der ikke kan indvendes Noget imod den Ordning, der

er truffen, men at det er den, som alle Forhold rigtig overveiede, maa erkjendes at være den forsvarligste, og den, der baade er den billigste overfor Embedsmændene og stemmer bedst med Statskassens Interesse. Men dermed vil jeg selvfølgelig ikke nægte, at det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Udvalg, vel kan lade sig realisere; det kan ganske vist lade sig realisere, at man sætter Assistenten istedetfor Oppebørselscontrolleurer, men Ubilligheden imod Toldforvalteren bliver tilstede, og det vil være en Umulighed at gjøre det, naar det ærede Udvalg som sagt blot stryger Oppebørselscontrolleurerne, men ikke giver nogenjombest Anvisning paa, hvem der skal træde i deres Sted. Jeg skal her bemærke, at paa de to Steder, nemlig Hjørring og Ringkjøbing, vil der, naar Toldforvalteren er borte ikke være mere end en Assistent tilbage paa hvert af Stederne. Jeg tror ikke, at det kan siges at være nogen fyldestgjørende Ordning, der deraf vil fremkomme. Men naar der skal staffles Folk tilstede for at assistere ogsaa ved Opsynet, og navnlig fungere for Toldforvalteren, naar han er fraværende, saa maa det være en Toldcontrolleur eller ialfald en af de høiest lønede Assistenten; thi man kan ikke med Rimelighed forlange, at Toldforvalteren skal lade sin Kasse i Stikken eller standse enhver Forretning, medens han er fraværende; men dersom man gjør dette og sætter en Controlleur istedetfor en Oppebørselscontrolleur, saa opnaaer man ikke den mindste Besparelse. Og selv om man ansætter en Assistent, og erkjender, at det maa være en af de betrodde Assistenten, fordi han faaer vigtige og ansvarfulde Forretninger, vil der ialfald være Spørgsmaal om at forhøje Toldforvalterens Contoirhold, thi han maa selvfølgelig have en Mand, der ogsaa kan besørge det Kassevæsen, som Toldoppebørselscontrolleuren hidtil har besørget. Denne Godtgørelse er beregnet til 200 Rd. pr. Sted, og hele Resultatet af den Besparelse, man vil kunne opnaae heri, bliver